

Ročník 1978

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 5

Vydána dne 10. března 1978

Cena

OBSAH:

22. Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení doplňovací volby do Severomoravského krajského národního výboru ve volebním obvodě č. 62 (Frenštát pod Radhoštěm)
 23. Usnesení předsednictva Slovenské národní rady o vyhlášení doplňovacích voleb do Východoslovenského krajského národního výboru v Košicích ve volebním obvodě číslo 82 — Rožňava I
 24. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Belgickým královstvím o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku
 25. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou o spolupráci na společných státních hranicích a o vzájemné pomoci v hraničních otázkách
 26. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a spolkovou vládou Rakouské republiky o zřízení silničních přechodů na společných státních hranicích
 27. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě o kulturní spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Panamskou republikou
 28. Vyhláška Jihomoravského krajského národního výboru v Brně, kterou se pověřují vybrané národní výbory nižších stupňů výkonem vodohospodářské agendy
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů
- Oznámení o uzavření mezinárodních smluv
-

22

USNESENÍ

předsednictva České národní rady

ze dne 28. února 1978

**o vyhlášení doplňovací volby do Severomoravského krajského národního výboru
ve volebním obvodě č. 62 (Frenštát pod Radhoštěm)**

Předsednictvo České národní rady

podle § 50 odst. 1 zákona České národní rady č. 54/1971 Sb., o volbách do národních výborů v České socialistické republice, vyhláší doplňovací volbu do Severomoravského krajského národního výboru ve volebním obvodě č. 62 a stanoví den jejího konání na sobotu 8. dubna 1978.

23**USNESENÍ****předsednictva Slovenské národní rady**

ze dne 28. února 1978

o vyhlášení doplňovacích voleb do Východoslovenského krajského národního výboru v Košicích ve volebním obvodě číslo 82 — Rožňava I

Předsednictvo Slovenské národní rady

podle § 50 odst. 1 zákona SNR č. 56/1971 Sb., o volbách do národních výborů v Slovenské socialistické republice, vyhlašuje doplňovací volby do Východoslovenského krajského národního výboru v Košicích ve volebním obvodě číslo 82 — Rožňava I a stanoví den jejich konání na neděli dne 2. dubna 1978.

Šalgovič v. r.**24****VYHLÁŠKA****ministra zahraničních věcí**

ze dne 31. ledna 1978

o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Belgickým královstvím o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku

Dne 19. června 1975 byla v Praze podepsána Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Belgickým královstvím o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a

prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Bruselu dne 2. prosince 1977.

Podle svého článku 29 Smlouva vstoupila v platnost dnem 17. prosince 1977.

Český překlad textu Smlouvy se vyhlašuje současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

S M L O U V A

mezi Československou socialistickou republikou a Belgickým královstvím
o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku

Prezident Československé socialistické republiky a Jeho Veličenstvo Belgický král, přejíce si vyloučit dvojí zdanění a zabránit daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, se dohodli uzavřít smlouvu a jmenovali za tím účelem svými zmocněnci:

Prezident Československé socialistické republiky:

Jeho Excelenci pana
Ing. Bohuslava CHŇOUPKA,
ministra zahraničních věcí
Československé socialistické republiky,

Jeho Veličenstvo Belgický král:
Jeho Excelenci pana R. VAN ELSLANDE,
ministra zahraničních věcí a spolupráce
na rozvoji Belgického království,

kteří, vyměňivše si své plné moci, které byly shledány ve správné a náležitě formě, se dohodli na těchto ustanoveních:

K A P I T O L A I

R O Z S A H P O U Ž Í T Í S M L O U V Y

Č l á n e k 1

O s o b y , n a k t e r é s e s m l o u v a v z t a h u j e

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají bydliště či sídlo v jednom nebo v obou smluvních státech.

Č l á n e k 2

D a ň ě , n a k t e r é s e s m l o u v a v z t a h u j e

1. Tato smlouva se vztahuje na daně z příjmu a z majetku, vybírané ve prospěch každého smluvního státu, jeho nižších správních útvarů a jeho územních korporací, ať je způsob vybírání jakýkoli.

2. Za daně z příjmu a z majetku se považují daně vybírané z celkového příjmu, z veškerého majetku nebo z jednotlivých částí příjmu nebo majetku, včetně daní ze zisků, pocházejících ze zcizení movitého nebo nemovitého majetku, daně z objemu mezd, placené podniky, a daně z přírůstku hodnoty.

3. Současné daně, na které se smlouva vztahuje, jsou obzvláště:

A. Pokud jde o Belgii:

a) daň fyzických osob,

- b) daň společností,
- c) daň právnických osob,
- d) daň cizozemců,

včetně záloh, přírážek, vybíraných k těmto daním a zálohám, a obecních přírážek, vybíraných k daní fyzických osob

(dále nazývané „belgická daň“).

B. Pokud jde o Československo:

- a) odvod ze zisku,
- b) daň ze zisku,
- c) daň ze mzdy,
- d) daň z příjmů z literární a umělecké činnosti,
- e) daň zemědělská,
- f) daň z příjmů obyvatelstva,
- g) daň domovní,
- h) odvod z jmění,
- i) daň z objemu mezd,

včetně jakékoli srážky u pramene, jakékoli zálohy nebo platby předem, které se týkají daní uvedených výše

(dále nazývané „československá daň“).

4. Ustanovení této smlouvy upravující zdanění zisků podniků se analogicky použijí na československou daň z objemu mezd.

5. Smlouva se bude také vztahovat na budoucí daně totožné nebo obdobné povahy, které se připojí k současným daním nebo které je nahradí. Příslušné úřady smluvních států si budou oznamovat změny, které budou provedeny v jejich příslušných daňových zákonech.

K A P I T O L A I I

D E F I N I C E

Č l á n e k 3

V š e o b e c n ě d e f i n i c e

1. Ve smyslu této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

- a) — Výraz „Belgie“ označuje Belgické království; použit v zeměpisném smyslu označuje i pásma umístěná mimo belgické teritoriální vody, na nichž Belgie může v souladu s mezinárodním

- právem vykonávat práva vztahující se k mořskému dnu, k podzemí nacházejícímu se pod mořským dnem a k jejich přírodním zdrojům. — Výraz „Československo“ označuje Československou socialistickou republiku.
- b) Výrazy „jeden smluvní stát“ a „druhý smluvní stát“ označují podle souvislosti Belgie nebo Československo.
- c) Výraz „osoba“ zahrnuje fyzické osoby, společnosti, veřejnoprávní korporace a všechna jiná sdružení osob.
- d) Výraz „společnost“ označuje každou právnickou osobu nebo každou podstatu, která je jako taková podrobena daním ze svých příjmů nebo ze svého majetku ve státě, ve kterém má sídlo.
- e) Výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují podnik provozovaný osobou mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě, případně podnik provozovaný osobou mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě.
- f) Výraz „příslušníci“ označuje:
- všechny fyzické osoby, které jsou státními občany některého smluvního státu;
 - všechny právnické osoby, osobní společnosti a sdružení, ustavené podle zákonů některého smluvního státu.
- g) „Mezinárodní dopravou“ se rozumí každá doprava uskutečněná lodí nebo letadlem, které jsou provozovány podnikem, jehož sídlo skutečného vedení je umístěno v některém smluvním státě, pokud loď nebo letadlo nejsou využívány mezi místy umístěnými ve druhém smluvním státě.
- h) Výraz „příslušný úřad“ označuje:
- v případě Belgie ministra financí nebo jeho zmocněného zástupce a
 - v případě Československa ministra financí Československé socialistické republiky nebo jeho zmocněného zástupce.

2. Každý výraz, který není jinak definován, má pro aplikaci této smlouvy smluvním státem smysl, který je mu určen právními předpisy zmíněného státu, které upravují daně, jež jsou předmětem této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Článek 4

Daňový domicil

1. Výraz „osoba mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě“ označuje ve smyslu této smlouvy jakoukoli osobu, jejíž příjem nebo majetek je podroben daní v tomto státě z důvodu jejího bydliště, stálého pobytu, sídla vedení, nebo každého jiného kritéria obdobné povahy.

2. Jestliže fyzická osoba má podle ustanovení odstavce 1 bydliště v obou smluvních státech, rozhodne se případ podle těchto pravidel:

- a) Předpokládá se, že tato osoba má bydliště v tom smluvním státě, v němž má stálý byt. Jestliže má stálý byt v obou smluvních státech, předpokládá se, že má bydliště v tom smluvním státě, s nímž jsou její osobní a hospodářská pouta nejužší (středisko životních zájmů).
- b) Jestliže nemůže být určen smluvní stát, v němž má tato osoba středisko svých životních zájmů, nebo jestliže nemá stálý byt v žádném smluvním státě, předpokládá se, že má bydliště v tom smluvním státě, ve kterém se obvykle zdržuje.
- c) Jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou smluvních státech, nebo jestliže se obvykle nezdržuje v žádném z nich, předpokládá se, že má bydliště v tom smluvním státě, jehož je státním občanem.
- d) Jestliže tato osoba je státním občanem obou smluvních států, nebo jestliže není státním občanem žádného z nich, příslušné úřady smluvních států rozhodnou otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba jiná než osoba fyzická má podle ustanovení odstavce 1 sídlo v obou smluvních státech, předpokládá se, že má sídlo v tom smluvním státě, v němž je sídlo jejího skutečného vedení.

Článek 5

Stálá provozovna

1. Výraz „stálá provozovna“ označuje ve smyslu této smlouvy trvalé zařízení pro podnikání, v němž podnik vykonává zcela nebo zčásti svoji činnost.

2. Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:

- a) sídlo vedení,
- b) závod,
- c) kancelář,
- d) továrnu,
- e) dílnu,
- f) důl, lom, nebo každé jiné místo, kde se těží přírodní zdroje,
- g) staveniště nebo montáž, které trvají déle než 24 měsíců.

3. Za stálou provozovnu se nepovažuje:

- a) zařízení, které se využívá pouze k uskladnění, vystavení nebo k dodávkám zboží patřícího podniku,
- b) zboží patřící podniku, které je uskladněno pouze jako zásoba, za účelem výstavy nebo dodání,
- c) zboží patřící podniku, které je uskladněno pouze za účelem zpracování jiným podnikem,
- d) trvalé zařízení sloužící podnikání, které je využíváno pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik,
- e) trvalé zařízení sloužící podnikání, které je využíváno pro podnik pouze za účelem reklamy,

poskytování informací, vědeckých rešerší nebo podobných činností, které mají přípravný nebo pomocný charakter.

4. Osoba jednající v jednom smluvním státě pro účet podniku druhého smluvního státu — jiná než zástupce mající nezávislé postavení, o němž pojednává odstavec 5 — se považuje za stálou provozovnu podniku v prvním státě, jestliže je v tomto státě vybavena plnou mocí, kterou tam obvykle využívá a která jí dovoluje uzavírat smlouvy jménem podniku, pokud činnost této osoby není omezena na nákupy zboží pro podnik.

5. Za stálou provozovnu podniku jednoho smluvního státu se ve druhém smluvním státě nepovažuje pouhá skutečnost, že tam podnik vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo každého jiného prostředníka majícího nezávislé postavení, pokud tyto osoby jednají v řádném rámci své činnosti.

6. Skutečnost, že společnost, která má sídlo v jednom smluvním státě, kontroluje nebo je kontrolována společností, která má sídlo v druhém smluvním státě, nebo která tam vykonává svoji činnost (ať prostřednictvím stálé provozovny nebo ne) nestačí sama o sobě učinit z kterékoliv této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

KAPITOLA III

ZDANENÍ PŘÍJMŮ

Článek 6

Příjmy z nemovitostí

1. Příjmy plynoucí z nemovitého majetku včetně příjmů ze zemědělského nebo lesního hospodářství podléhají zdanění v tom smluvním státě, v němž je tento majetek umístěn.

2. Výraz „nemovitý majetek“ je definován ve shodě s právem toho smluvního státu, v němž jsou nemovitosti umístěny. Výraz zahrnuje v každém případě příslušenství, mrtvý a živý inventář zemědělských a lesních hospodářství, práva, na která se vztahují ustanovení občanského práva o vlastnictví půdy, požívání nemovitého majetku a práva na proměnlivá nebo pevná pinění za těžení nebo za přivolení k těžbě nerostných ložisek, pramenů a jiného půdního bohatství. Lodi, čluny a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 se použijí na příjmy plynoucí z přímého hospodaření nebo užívání, z nájmu nebo pachtu, právě tak jako z každého jiného způsobu exploatace nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 se použijí rovněž na příjmy plynoucí z nemovitého majetku podniku i na příjmy z nemovitého majetku sloužícího výkonu svobodného povolání.

Článek 7

Zisky podniků

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, podléhají zisky podniku zdanění v druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat zmíněné stálé provozovně.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se s výhradou ustanovení odstavce 3 v každém smluvním státě této stálé provozovně zisky, které by mohla docílit, kdyby jako samostatný podnik vykonávala totožné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek a obchodovala zcela nezávisle s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

3. Při výpočtu zisků stálé provozovny se povoluje odečíst náklady vynaložené na cíle sledované touto stálou provozovnou včetně výloh vedení a všeobecných administrativních výloh takto vynaložených, ať ve státě, v němž je tato stálá provozovna umístěna, či jinde.

4. Pokud je v některém smluvním státě obvyklé určovat zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nebrání žádné ustanovení odstavce 2, aby tento smluvní stát určil zisky, jež mají být zdaněny, takovým rozdělením, jaké je obvyklé; přijatá metoda dělení musí však být taková, aby výsledek byl v souladu se zásadami, stanovenými v tomto článku.

5. Stálé provozovně se nepřičítou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

6. Zisky, které se mají přičíst stálé provozovně, se pro účely předchozích odstavců vypočítají každý rok podle téže metody, pokud neexistují závažné a dostatečné důvody pro jiný postup.

7. Jestliže zisky zahrnují částí příjmu, o nichž se pojednává odděleně v jiných částech této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

Námořní, vnitrozemská lodní a letecká doprava

1. Zisky plynoucí z provozování lodí a letadel v mezinárodní dopravě podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

2. Zisky plynoucí z provozování člunů používaných ve vnitrozemské plavbě podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

3. Jestliže sídlo skutečného vedení podniku námořní dopravy nebo vnitrozemské plavby je na palubě lodi nebo člunu, považuje se toto sídlo za umístěné ve smluvním státě, v němž se nachází domovský přístav této lodi nebo tohoto člunu, nebo není-li domovský přístav, ve smluvním státě, kde provozovatel lodi nebo člunu má bydliště či sídlo.

4. Ustanovení odstavce 1 se použijí také na zisky z účasti na poolu, společném provozu nebo na mezinárodní provozní organizaci.

Článek 9

Sdružené podniky

Jestliže

- a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na vedení, kontrole nebo financování podniku druhého smluvního státu, nebo
 - b) podílejí-li se tytéž osoby přímo nebo nepřímo na vedení, kontrole nebo financování podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu,
- a jsou-li v jednom i v druhém případě oba podniky ve svých obchodních nebo finančních vztazích spojeny podmínkami přijatými nebo jim uloženými, které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi podniky nezávisými, mohou být do zisků tohoto podniku včleněny a následkem toho zdaněny zisky, které bez těchto podmínek by byly docíleny jedním z podniků, které však vzhledem k těmto podmínkám nemohly být ve skutečnosti docíleny.

Článek 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácené společností, která má sídlo v jednom smluvním státě, osobě mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě, podléhají zdanění v tomto druhém státě.

2. Tyto dividendy však mohou být zdaněny ve smluvním státě, v němž má sídlo společnost, která je vyplácí, a o podle zákonů tohoto státu. Jestliže však osoba, která dividendy pobírá, je jejich skutečným příjemcem, nemůže daň takto stanovená přesáhnout 15 % hrubé částky zmíněných dividend.

Ustanovení tohoto odstavce se nedotýkají zdanění zisků společností, které slouží k vyplácení dividend.

3. Výraz „dividendy“, použitý v tomto článku, označuje příjmy plynoucí z akcií, požitkových listů, kuksů, zakladatelských podílů nebo jiných podílů na zisku s výjimkou pohledávek, právě tak jako příjmy z jiných společenských účastí, které jsou postaveny na rovně příjmům z akcií daňovými předpisy státu, v němž má sídlo společnost vyplácující dividendy. Tento výraz označuje rovněž příjmy — i když jsou vypláceny ve formě úroků — podléhající zdanění jako příjmy z kapitálu vloženého společníky do společností, které mají sídlo v Belgii a které nejsou společnostmi akciovými.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí tehdy, jestliže příjemce dividend mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě vykonává v druhém smluvním státě, v němž má sídlo společnost vyplácující dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo svobodné povolání pomocí stálé základny tam umístěné, a jestliže s nimi je ve skutečnosti spojena účast, na jejímž základě se dividendy vyplácejí. V tomto případě podléhají dividendy zdanění v tomto druhém státě podle jeho právních předpisů.

5. Jestliže společnost, mající sídlo v jednom smluvním státě, dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát vybrat žádnou daň z dividend vyplácených společností mimo území tohoto druhého státu, pokud tyto dividendy nejsou vypláceny osobě mající bydliště či sídlo v tomto druhém státě, nebo pokud účast, na jejímž základě se dividendy vyplácejí, není ve skutečnosti spojena se stálou provozovnou nebo se stálou základnou, které jsou umístěny v tomto druhém státě, ani vybrat žádnou daň z nerozdělených zisků společnosti z titulu zdanění nerozdělených zisků, ani když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmu, které pocházejí z tohoto druhého státu.

Článek 11

Úroky

1. Úroky, mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené osobě mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě, podléhají zdanění v tomto druhém státě.

2. Takové úroky mohou však být zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu. Jestliže však osoba, která úroky pobírá, je jejich skutečným příjemcem, daň takto stanovená nemůže překročit 10 % jejich částky.

3. Nehledě k ustanovení odstavce 2, podléhají dále uvedené úroky zdanění jen ve smluvním státě, ve kterém má příjemce bydliště či sídlo:

- a) úroky z obchodních pohledávek — včetně těch, které mají formu směnečných pohledávek — vyplývající ze splácní zboží, výrobků nebo služeb dodaných na úvěr podnikem jednoho smluvního státu osobě mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě;
- b) úroky z běžných účtů nebo z půjček — s výjimkou cenných papírů na doručitele — mezi bankovními podniky obou smluvních států;
- c) úroky z peněžních vkladů s výjimkou cenných papírů na doručitele, uložených osobami majícími bydliště či sídlo v jednom smluvním státě v bankovních podnicích druhého smluvního státu, včetně veřejných úvěrních ústavů.

4. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje příjmy z pohledávek jakékoli povahy, opatře-

ných i neopatřených hypotekárních zárukou nebo klauzulí o účasti na zisku dlužníka, a obzvláště příjmy z veřejných dluhopisů a obligací včetně prémii a losů spojených s těmito cennými papíry, právě tak jako všechny jiné výtěžky postavené na roveň příjmům z půjček nebo stejným způsobem posuzované daňovými předpisy státu, odkud tyto příjmy plynou. Výraz „úroky“ však nezahrnuje ve smyslu tohoto článku penále za opožděné placení ani úroky, které se posuzují jako dividendy ve smyslu článku 10 odstavce 3.

5. Ustanovení odstavců 1, 2 a 3 se nepoužijí jestliže příjemce úroků, který má bydliště či sídlo v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, odkud úroky plynou, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo svobodně povolání pomocí stále základny tam umístěné, a jestliže pohledávka poskytující úroky, je s nimi skutečně spojena. V tomto případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

6. Předpokládá se, že úroky mají zdroj v určitém smluvním státě, je-li dlužníkem tento stát sám jeho nižší správní útvar, územní korporace nebo osoba mající bydliště či sídlo v tomto státě. Jestliže však dlužník úroků, ať má nebo nemá bydliště či sídlo v některém smluvním státě, má v jednom smluvním státě stálou provozovnu, pro kterou byla sjednána půjčka poskytující úrok a která nese ke své tíži tyto úroky, předpokládá se, že tyto úroky mají zdroj v tom smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna umístěna.

7. Jestliže částka placených úroků, posuzováno se zřetelem k pohledávce, ze které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi dlužníkem a věřitelem nebo které jeden i druhý udržují se třetími osobami, částku, kterou by byl smluvil dlužník s věřitelem, kdyby nebylo podobných vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto naposledy zmíněnou částku. Část úroků, která jí přesahuje, zůstává v tomto případě podrobena dani podle právních předpisů každého smluvního státu a podle jiných ustanovení této smlouvy.

Článek 12

Licenční poplatky

1. Licenční poplatky, mající zdroj v jednom smluvním státě a placené osobě, která má bydliště či sídlo v druhém smluvním státě, podléhají zdanění jen v tomto druhém státě, jestliže tato osoba je jejich skutečným příjemcem.

2. Nehledě k ustanovení odstavce 1, mohou být licenční poplatky uvedené v odstavci 3 b) zdaněny také ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu. Daň takto stanovená však nemůže přesáhnout 5 % z hrubé částky licenčních poplatků, jestliže osoba, která licenční poplatky pobírá, je jejich skutečným příjemcem.

3. Výraz „licenční poplatky“ použitý v tomto článku označuje:

- a) náhrady jakéhokoli druhu placené za užití nebo za přivolení k užití práva autorského k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému včetně kinematografických a televizních filmů;
- b) náhrady jakéhokoli druhu placené za užití nebo za přivolení k užití patentu, ochranné nebo obchodní známky, návrhu nebo modelu, plánu, tajného návodu nebo výrobního postupu, jakož i za užití nebo za přivolení k užití průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení, pokud není nemovitým majetkem, o němž se pojednává v článku 6, a za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže příjemce licenčních poplatků, mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, buď průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo svobodně povolání pomocí stále základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, které dávají vznik licenčním poplatkům, jsou s nimi skutečně spojeny. V tomto případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj v jednom smluvním státě, jestliže dlužníkem je tento stát sám, jeho nižší správní útvar, územní korporace nebo osoba, mající bydliště či sídlo v tomto státě. Jestliže však dlužník licenčních poplatků, ať má nebo nemá bydliště či sídlo v některém smluvním státě, má v jednom smluvním státě stálou provozovnu, pro kterou byla sjednána smlouva, na jejímž základě se licenční poplatky platí, a která nese ke své tíži tyto licenční poplatky, předpokládá se, že tyto licenční poplatky mají zdroj v tom smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna umístěna.

6. Jestliže částka placených licenčních poplatků, posuzováno se zřetelem na plnění, za které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi dlužníkem a věřitelem, nebo které jeden i druhý udržují s třetími osobami, normální úplatu, kterou by byl smluvil dlužník s věřitelem, kdyby nebylo podobných vztahů, použijí se ustanovení odstavců 1 a 2 jen na tuto naposledy zmíněnou částku. Část plátů, která jí přesahuje, zůstává v tomto případě podrobena dani podle právních předpisů každého smluvního státu a podle jiných ustanovení této smlouvy.

Článek 13

Kapitálové zisky

1. Zisky ze zřízení nemovitého majetku, jehož definice je uvedena v článku 6 odstavci 2, podléhají zdanění ve smluvním státě, ve kterém je takový majetek umístěn.

2. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí aktiv stálé provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nebo základního movitého jmění stálé základny, kterou osoba mající bydliště v jednom smluvním státě má v druhém smluvním státě za účelem výkonu svobodného povolání, včetně takových zisků z úhrnného zcizení této stálé provozovny (samotné nebo s celým podnikem) nebo této stálé základny, podléhají zdanění v tomto druhém státě.

Avšak zisky ze zcizení lodí nebo letadel, používaných v mezinárodní dopravě, a movitého majetku, určeného k provozu takových lodí nebo letadel, se zdaní jen ve smluvním státě, ve kterém tento majetek podléhá zdanění podle článku 22 odstavce 3.

3. Zisky ze zcizení všech jiných majetkových hodnot včetně účasti na akciové společnosti, pokud nejsou součástí aktiv stálé provozovny, o níž pojednává odstavec 2, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, ve kterém má zcizitel bydliště či sídlo.

Článek 14

Svobodná povolání

1. Příjmy, které osoba mající bydliště v jednom smluvním státě pobírá za služby poskytované při výkonu svobodného povolání nebo jiné nezávislé činnosti podobné povahy, podléhají zdanění pouze v tomto státě, ledaže tato osoba má pravidelně k dispozici v druhém smluvním státě stálou základnu pro výkon svých činností. Jestliže disponuje takovou základnou, podléhají tyto příjmy zdanění ve druhém státě, avšak pouze v rozsahu, v jakém je lze přičítat činností vykonávaným prostřednictvím zmíněné stálé základny.

2. Výraz „svobodná povolání“ zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, vychovatelské nebo učitelské, jakož i nezávislé činnosti lékařů, advokátů, inženýrů, architektů, dentistů a účetních.

Článek 15

Závislá zaměstnání

1. Mzdy, platy a jiné podobné odměny, které osoba mající bydliště v jednom smluvním státě pobírá z důvodů placeného zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 16, 18, 19 a 20 zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno ve druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, podléhají odměny přijaté z tohoto titulu zdanění v tomto druhém státě.

2. Odměny, které osoba mající bydliště v jednom smluvním státě pobírá z titulu placeného zaměstnání vykonávaného v druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v prvním státě, jestliže:

a) příjemce se zdrží v druhém státě během jednoho nebo více období, která vcelku nepřekročí 183 dny během kalendářního roku;

b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem nebo ve jménu zaměstnavatele, který nemá bydliště či sídlo v tomto druhém státě; a

c) odměny nejdou k tíži stálé provozovně nebo stálé základně, kterou má zaměstnavatel v tomto druhém státě.

3. Odměny z titulu placeného zaměstnání vykonávaného na palubě lodi nebo letadla v mezinárodní dopravě nebo na palubě člunu používaného ve vnitrozemské plavbě se posuzují jako odměny vztahující se na činnost vykonávanou ve smluvním státě, ve kterém je umístěno sídlo skutečného vedení podniku, a podléhají zdanění v tomto státě.

Článek 16

Tantiemy

1. Tantiemy, náhrady za účast v správních orgánech a jiné podobné platy, které osoba mající bydliště v jednom smluvním státě pobírá jako člen správní nebo dozorčí rady společnosti, která má sídlo v druhém smluvním státě, podléhají zdanění v tomto druhém státě. Stejně se posuzují odměny komanditistů v komanditní společnosti na akcie, která má sídlo v Belgii.

2. Normální odměny, které osoby zmíněné v odstavci 1 pobírají v jiném postavení, podléhají zdanění podle případu, o který se jedná, za podmínek stanovených buď v článku 14 nebo v článku 15 odstavci 1 této smlouvy.

Článek 17

Umělci a sportovci

1. Příjmy, které veřejně vystupující profesionálové, jako divadelní, filmoví, rozhlasoví nebo televizní umělci a hudebníci, právě tak jako sportovci, pobírají za svoji osobní činnost v této vlastnosti, podléhají bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 zdanění ve smluvním státě, ve kterém jsou tyto činnosti vykonávány.

2. Ustanovení odstavce 1 se nepoužijí na příjmy, které v jednom smluvním státě pobírají osoby, zmíněné v odstavci 1, jako členové personálu organizačního druhého smluvního státu, které nesledují výdělečné cíle.

3. Jestliže příjem z činností vykonávaných osobně veřejně vystupujícími umělci nebo sportovci je vyplácen jiné osobě, než umělci nebo sportovci, může být bez ohledu na ustanovení článků 7, 14 a 15 zdaněn ve smluvním státě, ve kterém jsou vykonávány činnosti umělce nebo sportovce.

Článek 18

Penze

1. Penze a jiné podobné platy poukazované z důvodu dřívějšího zaměstnání osobě, která má bydliště v některém smluvním státě, podléhají s výhradou ustanovení článku 19 odstavce 1 zdanění jen v tomto státě.

2. Penze a jiné dávky, pravidelné i nepravidelné, poukazované na základě sociálního zákonodárství některého smluvního státu tímto státem, některým jeho nižším správním útvarem nebo některou jeho územní korporací nebo právnickou osobou veřejného práva tohoto státu, podléhají zdanění jen v tomto státě.

Článek 19

Veřejné funkce

1. Platy, včetně penzí, vyplácené jedním smluvním státem, jeho nižším správním útvarem nebo některou jeho územní korporací buď přímo, nebo prostřednictvím fondů, které zřídily, fyzické osobě z důvodů služeb prokázaných tomuto státu, tomuto nižšímu správnímu útvaru nebo této územní korporaci při výkonu funkcí veřejného charakteru, podléhají zdanění jen v tomto státě.

Toto ustanovení se však nepoužije, jestliže příjemce těchto platů je státním občanem druhého smluvního státu a není současně státním občanem prvního státu.

2. Ustanovení článků 15, 16 a 18 se použijí na platy nebo penze poukazované z důvodů služeb prokázaných v rámci průmyslové nebo obchodní činnosti, vykonávané jedním ze smluvních států, některým jeho nižším správním útvarem nebo územní korporací.

Článek 20

Profesoři a studující

1. Jakékoli odměny profesorů a jiných členů vyučujícího personálu, majících bydliště v jednom smluvním státě, kteří se zdržují dočasně ve druhém smluvním státě, aby tam vyučovali nebo pracovali na vědeckých výzkumech po dobu nepřesahující dva roky na univerzitě nebo na jiném vzdělávacím ústavu úředně uznaném, podléhají zdanění jen v prvním státě.

2. Fyzická osoba, která bezprostředně před svým odjezdem do jednoho smluvního státu má bydliště ve druhém smluvním státě a která se zdržuje dočasně v prvním smluvním státě pouze jako studující na univerzitě nebo na jiném úředně uznaném vzdělávacím ústavu tohoto prvního státu nebo jako stážista, je v prvním státě osvobozena od daně ze všech částek, které obdrží z pramenů umístěných mimo tento první stát na úhradu svých výloh pobytu, studia nebo praxe.

Článek 21

Jiné příjmy

Části příjmu osoby mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě, které nejsou výslovně uvedeny v předcházejících článcích této smlouvy, podléhají zdanění jen v tomto státě.

KAPITOLA IV ZDANĚNÍ MAJETKU

Článek 22

Majetek

1. Jmění pozůstávající z nemovitého majetku, tak jak je definován v článku 6 odstavci 2, podléhá zdanění ve smluvním státě, v němž je tento majetek umístěn.

2. Jmění pozůstávající z movitého majetku, který je součástí aktiv stálé provozovny podniku, nebo z movitého majetku, který tvoří stálou základnu sloužící k výkonu svobodného povolání, podléhá zdanění ve smluvním státě, ve kterém je umístěna stálá provozovna nebo stálá základna.

3. Lodi a letadla, používané v mezinárodní dopravě, a čluny, používané ve vnitrozemské plavbě, právě tak jako movitosti určené k jejich provozování, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, ve kterém je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

4. Všechny ostatní části majetku osoby, mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě, včetně účasti na akciové společnosti, podléhají zdanění jen v tomto státě.

KAPITOLA V

USTANOVENÍ ZA ÚČELEM VYLOUČENÍ DVOJÍHO ZDANĚNÍ

Článek 23

Dvojí zdanění se vyloučí tímto způsobem:

A. V Belgii:

a) Jestliže osoba, která má v Belgii bydliště či sídlo, pobírá příjmy, které nejsou dále uvedeny pod body b) a c), nebo vlastní části majetku, které podléhají zdanění v Československu podle ustanovení této smlouvy, osvobodí Belgie od daně tyto příjmy nebo tyto části majetku. Při výpočtu částky svých daní z ostatního příjmu nebo majetku této osoby může však Belgie použít stejnou sazbu, jako by příjmy nebo části majetku, o které jde, nebyly osvobozeny.

b) Pokud jde o dividendy, které podléhají zdanění podle článku 10 odstavce 2 a nejsou osvobozeny od belgické daně podle ustanovení bodu c) níže, o úroky, které podléhají zdanění podle článku 11 odstavce 2 nebo 7, a licenční poplatky, které podléhají zdanění podle článku 12 odstavce 2 nebo 6, započte se cizí daň paušální částkou, určenou belgickými předpisy, na belgickou daň připadající na tyto příjmy, za podmínek a s použitím sazby, které stanoví zmíněné předpisy.

- c) Jestliže společnost mající sídlo v Belgii vlastní akcie nebo účastí na akciové společnosti, která má sídlo v Československu a která je v tomto státě podrobena dani nebo odvodu ze zisku, osvobodí se dividendy, které jsou jí vypláceny touto naposledy zmíněnou společností a které podléhají zdanění v Československu podle článku 10 odstavce 2, od daně společností v Belgii v takovém rozsahu, v jakém by toto osvobození bylo povoleno, kdyby obě společnosti měly sídlo v Belgii.
- d) Jestliže ztráty, které utrpěl belgický podnik ve stále provozovně umístěné v Československu, byly skutečně odečteny ve shodě s belgickými předpisy od zisků tohoto podniku pro účely jeho zdanění v Belgii, neaplikuje se v Belgii osvobození uvedené v bodě a) na zisky z jiných daňových období, které se přičítají této provozovně, pokud tyto zisky také nebyly zdaněny v Československu v důsledku jejich kompenzace se zmíněnými ztrátami.

B. V Československu:

- a) Příjmy jiné než ty, které jsou uvedeny dále pod písmenem b), jsou osvobozeny od československých daní vypočtených v článku 2 odstavci 3 B, jestliže tyto příjmy podléhají zdanění v Belgii podle této smlouvy.
- b) Pokud jde o příjmy, které byly zdaněny belgickou daní podle článku 10 odstavce 2, článku 11 odstavce 2 nebo 7, článku 12 odstavce 2 nebo 6 a podle článku 16 a 17, přízná Československo osobám majícím bydliště či sídlo v Československu dobropis na daň odpovídající dani vybrané v Belgii. Tento dobropis na daň, který nemůže překročit částku daně vybranou z příjmu, o který jde, se započte na československé daně vyjmenované v článku 2 odstavci 3 B, do jejichž základu jsou zmíněné příjmy zahrnuty.
- c) Československá daň může být vypočtena bez ohledu na předchozí ustanovení bodů a) a b) z příjmu podléhajícího zdanění v Československu podle této smlouvy sazbou odpovídající celkové částce příjmu podrobeného zdanění podle československých předpisů.

KAPITOLA VI

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ

Článek 24

Zákaz diskriminace

1. Příslušníci jednoho smluvního státu, ať mají či nemají bydliště či sídlo v některém smluvním státě, nejsou podrobeni v druhém smluvním státě

žádnému zdanění nebo povinností s ním spojeným, které by byly jiné nebo tíživější než ty, kterým jsou nebo budou moci být podrobeni příslušníci tohoto druhého státu, nacházející se ve stejné situaci.

2. Osoby bez státního občanství, které mají bydliště v některém smluvním státě, nejsou podrobeny v jednom ani v druhém státě žádnému zdanění nebo povinností s ním spojeným, které by byly jiné nebo tíživější než ty, kterým jsou nebo budou moci být podrobeni příslušníci tohoto druhého státu, nacházející se ve stejné situaci.

3. Zdanění stále provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, se neprovede v tomto druhém státě způsobem méně příznivým než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají tutéž činnost.

Toto ustanovení nemůže být vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal osobám majícím bydliště v druhém smluvním státě osobní srážky, slevy a snížení daně z důvodů osobní situace nebo nákladů na rodinu, které přiznává osobám, které na jeho území mají bydliště.

4. S výjimkou případů, na které se aplikuje článek 9, článek 11 odstavec 7 a článek 12 odstavec 6, jsou úroky, licenční poplatky a jiné výlohy, placené podnikem jednoho smluvního státu osobě mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě, odpočitatelné pro stanovení zdanitelných zisků tohoto podniku za stejných podmínek, jako by byly placeny osobě mající bydliště či sídlo v prvním státě.

Stejně tak dluhy podniku jednoho smluvního státu vůči osobě mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě jsou odčitatelné pro stanovení zdanitelného jmění tohoto podniku za stejných podmínek, jako by byly dlužny osobě, mající v prvním státě bydliště či sídlo.

5. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo drženo nebo kontrolováno osobou nebo osobami majícími bydliště či sídlo v druhém smluvním státě, nejsou podrobeny v prvním smluvním státě žádnému zdanění nebo povinností s ním spojeným, které by byly jiné nebo tíživější než ty, kterým jsou nebo budou moci být podrobeny jiné podniky téže povahy tohoto prvního státu.

6. Žádné ustanovení tohoto článku nemůže být vykládáno tak, že nedovoluje, aby Belgie:

- a) zdanila sazbou stanovenou belgickými právními předpisy celkovou částku zisku belgické stále provozovny patřící společnosti, která má sídlo v Československu, nebo sdružení, jehož sídlo skutečného vedení je v Československu, pokud zmíněná sazba nepřekročí nejvyšší sazbu použitelnou na celkovou částku nebo na část zisků společností, jejichž sídlo je v Belgii;
- b) vybrat srážkovou daň z dividend náležejících účastí, která je skutečně spojena se stálou pro-

vozovnou nebo stálou základnou, kterou má v Belgii společnost se sídlem v Československu nebo sdružení mající sídlo skutečného vedení v Československu a která podléhá zdanění jako právnická osoba v Belgii.

7. Výraz „zdanění“ označuje v tomto článku daně jakékoli povahy nebo názvu.

Článek 25

Řešení případů cestou dohody

1. Jestliže se osoba, mající bydliště či sídlo v některém smluvním státě domnívá, že opatření učiněná jedním smluvním státem nebo oběma státy mají nebo budou mít za následek pro ni zdanění, které není v souladu s touto smlouvou, může, nezávisle na opravných prostředcích, které poskytuje vnitrostátní zákonodárství těchto států, předložit příslušnému úřadu smluvního státu, ve kterém má bydliště či sídlo, písemnou a odůvodněnou žádost o revizi tohoto zdanění. Aby tato žádost mohla být přijata, musí být předložena ve lhůtě dvou roků ode dne, kterého bylo poprvé doručeno opatření, které má za následek zdanění, které není v souladu s touto smlouvou.

2. Příslušný úřad zmíněný v odstavci 1 se bude snažit, aby otázku upravil cestou přátelské dohody s příslušným úřadem druhého smluvního státu za účelem zamezení zdanění, které není ve shodě s touto smlouvou, jestliže reklamace se mu bude zdát oprávněná a jestliže sám nebude s to najít uspokojivé řešení.

3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit cestou přátelské dohody obtíže, nebo odstranit pochybnosti, které mohou vzniknout při aplikaci této smlouvy.

4. Příslušné úřady smluvních států se dohodnou ve věci administrativních opatření nutných k provádění ustanovení této smlouvy a obzvláště ve věci důkazů, které mají předložit osoby mající bydliště či sídlo v některém z těchto států, aby v druhém státě dosáhly osvobození nebo snížení daní, která jsou předvídána touto smlouvou.

Článek 26

Výměna informací

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat informace nutné pro aplikaci ustanovení této smlouvy a vnitrostátních zákonů smluvních států, vztahujících se na daně, o nichž pojednává tato smlouva, v rozsahu, pokud zdanění, které předvídají, se řídí touto smlouvou.

Všechny informace takto vyměněné budou považovány za tajné a mohou být sděleny kromě poplatníka a jeho zmocněnce jen osobám nebo úřadům, pověřeným stanovením nebo výběráním daní, o nichž tato smlouva pojednává, nebo přezkoumáním námitek a opravných prostředků k nim se vztahujících, a soudům pro účely trestního řízení.

2. Ustanovení odstavce 1 nemohou být v žádném případě vykládána tak, že ukládají jednomu ze smluvních států povinnost:

- a) provést administrativní opatření, která by byla v rozporu s vlastními právními předpisy nebo správní praxí nebo s právními předpisy a správní praxí druhého smluvního státu;
- b) poskytnout informace, které by nemohly být dosaženy na základě vlastních právních předpisů nebo v rámci vlastní normální administrativní praxe nebo v rámci právních předpisů a normální administrativní praxe druhého smluvního státu;
- c) předat informace, které by odhalily obchodní, průmyslové nebo živnostenské tajemství, obchodní postup nebo informace, jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

Článek 27

Právní pomoc při vymáhání daní

Každý z obou smluvních států se bude snažit vymoci, jako by se jednalo o jeho vlastní daně, každou daň, o níž se pojednává v článku 2, která byla vyměřena druhým smluvním státem a jejíž vymození je nutné, aby prospěch, vyplývající z daňového osvobození nebo ze snížení sazby daně, přiznaných tímto druhým státem na základě této smlouvy, neziskaly osoby, které na ně nemají právo.

Článek 28

Různá ustanovení

1. Ustanovení této smlouvy neomezují zdanění společností, která má sídlo v Belgii, podle belgických právních předpisů v případě zpětné koupě vlastních akcií nebo podílů nebo při rozdělení jejího společenského jmění.

2. Ustanovení této smlouvy se nedotýkají daňových výsad, které požívají členové diplomatických misí a konzulárních úřadů buď podle obecných pravidel mezinárodního práva nebo podle ustanovení zvláštních dohod.

3. Pro účely této smlouvy se členové diplomatické mise nebo konzulárního úřadu jednoho smluvního státu, pověřeni v druhém smluvním státě nebo ve třetím státě, kteří jsou státními občany vysílajícího státu, považují za osoby mající bydliště v tomto státě, jestliže jsou tam podrobeni stejným povinnostem ve věci daní z příjmu a z majetku, jako občané mající v tomto státě bydliště.

4. Tato smlouva se nepoužije na mezinárodní organizace, jejich orgány a jejich funkcionáře ani na osoby, které jsou členy diplomatické mise nebo konzulárního úřadu třetího státu, jestliže se zdržují na území jednoho smluvního státu a nejsou považováni za osoby mající bydliště v jednom nebo druhém smluvním státě ve věci daní z příjmu a z majetku.

5. Příslušné úřady smluvních států se stýkají přímo za účelem aplikace této smlouvy.

KAPITOLA VII ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 29

Nabytí platnosti

1. Tato smlouva bude ratifikována a ratifikační listiny budou vyměněny v Bruselu co nejdříve.

2. Tato smlouva nabude platnosti patnáctý den po výměně ratifikačních listin a bude se aplikovat:

- a) na daně vybírané srážkou u pramene z příjmů, které byly připsány ve prospěch nebo vyplaceny po 31. prosinci roku, ve kterém smlouva nabyla platnosti;
- b) na ostatní daně, vyměřené z příjmů za daňová období, která budou končit počínaje 31. prosincem téhož roku;
- c) na daně z majetku vyměřené z majetkových hodnot existujících 1. ledna každého roku následujícího po roce, ve kterém smlouva nabyla platnosti.

Za Československou socialistickou republiku:

Bohuslav Chňoupek v. r.

Článek 30

Výpověď

Tato smlouva zůstane v platnosti bez omezení doby trvání. Každý smluvní stát bude však moci smlouvu vypovědět písemným oznámením zaslaným diplomatickou cestou druhému smluvnímu státu do 30. června včetně každého kalendářního roku, počínaje pátým rokem po roce, ve kterém smlouva nabyla platnosti. V případě výpovědi před 1. červencem takového roku se smlouva použije naposledy:

- a) na daně vybírané srážkou u pramene z příjmů, které byly připsány ve prospěch nebo vyplaceny nejpozději 31. prosince roku, ve kterém byla smlouva vypovězena;
- b) na ostatní daně vyměřené z příjmů za daňová období, která budou končit nejpozději 31. prosince téhož roku;
- c) na daně z majetku, vyměřené z majetkových hodnot existujících 1. ledna téhož roku.

Na důkaz toho zmocněnci obou států podepsali tuto smlouvu a připojili na ni své pečeti.

Dáno v Praze dne 19. června 1975 ve dvou vyhotoveních v jazyce francouzském.

Za Belgické království:

R. Van Elslande v. r.

25

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 14. února 1978

o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou o spolupráci na společných státních hranicích a o vzájemné pomoci v hraničních otázkách

Dne 8. září 1978 byla v Berlíně podepsána Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou o spolupráci na společných státních hranicích a o vzájemné pomoci v hraničních otázkách.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shro-

máždění Československé socialistické republiky a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 12. září 1977.

Podle svého článku 34 Smlouva vstoupila v platnost dnem 12. září 1977.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

S M L O U V A

mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou o spolupráci na společných státních hranicích a o vzájemné pomoci v hraničních otázkách

Československá socialistická republika a Německá demokratická republika se v duchu Deklarace o upevňování přátelství a prohlubování bratrské spolupráce mezi Komunistickou stranou Československa a Jednotnou socialistickou stranou Německa a mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou ze dne 17. října 1974 s cílem dále prohlubovat svou spolupráci na společných státních hranicích dohodly uzavřít tuto Smlouvu.

K tomuto účelu jmenovali svými zmocněnci:

Prezident Československé socialistické republiky
generálmajora Karla Kropáčka,
náměstka ministra vnitra Československé socialistické republiky,

Státní rada Německé demokratické republiky
generálporučíka Ericha Petera,

náměstka ministra národní obrany a velitele Pohraničních vojsk Německé demokratické republiky,

kteří se po výměně svých plných mocí, které shledali v dobré a náležitě formě, dohodli takto:

Č Á S T I

Jmenování hraničních zmocněnců a jejich pravomoc

Č l á n e k 1

K plnění úkolů vyplývajících z této Smlouvy zřídí příslušné orgány každé smluvní strany hlavního hraničního zmocněnce, jakož i zástupce hlavního hraničního zmocněnce, hraniční zmocněnce, zástupce hraničních zmocněnců a pomocníky hraničních zmocněnců.

Článek 2

(1) Osoby uvedené v článku 1 jmenují:

1. vláda — hlavního hraničního zmocněnce;
2. příslušný ministr — zástupce hlavního hraničního zmocněnce a hraničního zmocněnce;
3. hlavní hraniční zmocněnec — zástupce hraničních zmocněnců;
4. příslušný hraniční zmocněnec — pomocníky hraničního zmocněnce.

(2) Vlády smluvních stran se vzájemně diplomatickou cestou informují o jmenování hlavních hraničních zmocněnců do 30 dnů po vstupu Smlouvy v platnost.

(3) Hlavní hraniční zmocněnci a hraniční zmocněnci jsou oprávněni přizvat experty.

Článek 3

(1) Hlavní hraniční zmocněnci, jakož i jejich zástupci, hraniční zmocněnci, jejich zástupci a pomocníci obdrží k výkonu svých funkcí plné moci vyhotovené v českém nebo slovenském a německém jazyce. Vzory těchto plných mocí jsou uvedeny v příloze 1 až 5.

(2) Plné moci vystavují:

1. pro hlavního hraničního zmocněnce předseda vlády;
2. pro zástupce hlavního hraničního zmocněnce, hraničního zmocněnce a jejich zástupce a pomocníky ty osoby, které je jmenovaly podle článku 2 odst. 1.

Článek 4

(1) Hlavní hraniční zmocněnci plní zejména tyto úkoly:

1. stanoví zásady součinnosti orgánů ochrany státních hranic k provádění opatření na společných státních hranicích (dále jen „státní hranice“);
2. vyhodnocují účinnost ochrany státních hranic, stav a údržbu hraničních znaků, projednávají závažné události na státních hranicích a stanoví společná opatření ke zvýšení bezpečnosti a pořádku na státních hranicích;
3. řídí a koordinují činnost hraničních zmocněnců;
4. projednávají záležitosti, které nemohli vyřešit hraniční zmocněnci nebo které přesahují jejich pravomoc;
5. postupují záležitostmi, které nemohli vyřešit nebo které přesahují jejich pravomoc, k projednání diplomatickou cestou.

(2) Ustanovení odstavce 1 bod 5 nevylučují, aby na hlavní hraniční zmocněnce byly přeneseny k řešení otázky, které byly projednávány diplomatickou cestou.

Článek 5

(1) Hraniční zmocněnci plní zejména tyto úkoly:

1. vyhodnocují pravidelně situaci na státních hranicích, koordinují použití sil a prostředků ochrany státních hranic a zajišťují výměnu informací mezi orgány ochrany státních hranic;
2. stanoví společná opatření k zajištění bezpečnosti a pořádku na státních hranicích včetně takových, která jsou nezbytná k provádění hospodářsko-technických prací na státních hranicích;
3. zajišťují překračování státních hranic záchranými jednotkami a pomocnými družstvy při živelních pohromách, haváriích nebo jiných nouzových situacích, jakož i při jejich společných cvičeních;
4. kontrolují stav vyznačení státních hranic.

(2) Hraniční zmocněnci prošetřují, projednávají a v rozsahu své působnosti rozhodují zejména v těchto případech:

1. při narušení státních hranic osobami;
2. při jednání nebo události v blízkosti státních hranic, které vedly k usmrcení nebo ublížení na zdraví osob, popřípadě k zničení nebo poškození věcí na státním území druhé smluvní strany;
3. při poškození, zničení nebo neoprávněném přemístění hraničních znaků;
4. při škodách, které vznikly v důsledku porušení pořádku na státních hranicích;
5. při nálezů věcí nebo zvířat, které se ocitly na státním území druhé smluvní strany;
6. při neoprávněné výměně předmětů přes státní hranice;
7. při jiných událostech na státních hranicích, k jejichž řešení není třeba rozhodnutí hlavního hraničního zmocněnce nebo diplomatickou cestou.

(3) Hraniční zmocněnci plní kromě toho úkoly, které pro ně vyplývají z jiných dohod uzavřených mezi příslušnými orgány smluvních stran.

(4) Hraniční zmocněnci jsou povinni okamžitě se vzájemně informovat o situaci a událostech, které mohou ohrozit bezpečnost a pořádek na státních hranicích.

(5) O zahájení a ukončení opatření příslušných orgánů se hraniční zmocněnci neodkladně informují:

1. při živelních pohromách, haváriích a jiných nouzových situacích, které mohou mít následky na státním území druhé smluvní strany;
2. při výskytu přenosných nemocí a nálezů u osob nebo zvířat a při výskytu polních nebo lesních škůdců v blízkosti státních hranic;
3. při zjištění oleje nebo jiných škodlivých látek v hraničních vodách nebo ve vodách v blízkosti

státních hranic, pokud mohou mít následky na státním území druhé smluvní strany;

4. při znečištění ovzduší v blízkosti státních hranic, pokud může vyvolat bezprostřední nebezpečí pro zdraví osob, pro zvířata nebo rostliny na státním území druhé smluvní strany;
5. při dočasném uzavření hraničních přechodů nebo omezení překračování státních hranic.

Výměna informací diplomatickou cestou tím není dotčena.

[⁶] Hraniční zmocněnci postupují záležitostmi, které nemohli vyřešit nebo které přesahují jejich pravomoc, hlavním hraničním zmocněncům.

[⁷] Ustanovení tohoto článku nevylučují, aby na hraniční zmocněnce byly přeneseny k řešení otázky, které byly projednávány hlavními hraničními zmocněnci nebo diplomatickou cestou.

Článek 6

Zástupci hlavních hraničních zmocněnců a zástupci hraničních zmocněnců mají v rozsahu úkolů na ně přenesených stejná práva a povinnosti jako osoby, které zastupují.

Článek 7

[1] Pomocníci hraničních zmocněnců plní úkoly, které jim ukládají hraniční zmocněnci nebo jejich zástupci.

[2] Hraniční zmocněnci obou smluvních stran společně určují rozsah úkolů ukládaných pomocníkům.

ČÁST II

Bezpečnost a pořádek na státních hranicích

Článek 8

[1] Hraniční zmocněnci smluvních stran spolupracují při zabránění narušování státních hranic, při stíhání a zadržení osob, které se pokoušejí neoprávněně překročit státní hranice nebo které státní hranice neoprávněně překročily (dále jen „narušitelé“) a při prošetřování jiných případů porušení právních předpisů upravujících bezpečnost a pořádek na státních hranicích.

[2] Vedou-li stopy narušitele na státní území druhé smluvní strany, předá ihned stíhající orgán orgánu ochrany státních hranic druhé smluvní strany všechny nutné údaje, aby umožnil další stíhání.

[3] Bezprostřední stíhání narušitele přes státní hranice na státním území druhé smluvní strany směřjí vést pouze orgány ochrany státních hranic se souhlasem hraničního zmocněnce druhé smluvní strany. Bez tohoto souhlasu se může vést bezprostřední stíhání jediné tehdy, jestliže prodlení by mělo za následek únik narušitele. Bezprostřední stíhání je přípustné pouze výjimečně v nezbytných případech a jen do místa, kde se stíhající orgán

setká s příslušnými orgány druhé smluvní strany, maximálně však do hloubky 5 km státního území druhé smluvní strany. Bezprostřední stíhání v obcích není přípustné.

[4] Při bezprostředním stíhání na státním území druhé smluvní strany je možno použít služebních psů a služebních vozidel.

[5] Za bezprostřední stíhání se považují případy, kdy stíhaný je v dohledu stíhajícího orgánu nebo jde-li služební pes po pachové stopě.

[6] Během bezprostředního stíhání na státním území druhé smluvní strany je dovoleno použít zbraně jediné v případě nutné obrany. Vstup do budov je nepřipustný. Stíhající orgán je oprávněn zjistit, zda zadržovaný narušitel nemá u sebe zbraň nebo jiné předměty, kterých by mohl použít proti stíhajícímu orgánu, a zbraň nebo předměty zajistit.

[7] Narušitel zadržovaný při bezprostředním stíhání na státním území druhé smluvní strany se předá neprodleně spolu s předměty zajištěnými při bezprostředním stíhání a zadržení orgánům ochrany státních hranic té smluvní strany, na jejímž státním území byl zadržen. Pro další postup platí článek 9.

Článek 9

[1] Osoby, které byly zadrženy pro úmyslné neoprávněné překročení státních hranic, předá hraniční zmocněnci hraničnímu zmocněnci druhé smluvní strany. Předání se provádí podle právních předpisů smluvní strany, na jejímž státním území byly osoby zadrženy, a to do 48 hodin od zadržení. Zároveň se předají předměty a platební prostředky, které osoby při zadržení měly u sebe, jestliže tyto předměty a platební prostředky jsou vyvázeny ze státního území druhé smluvní strany. Platební prostředky smluvní strany, na jejímž státním území byly osoby zadrženy, se nepředávají, jestliže se jednoznačně zjistí, že tyto platební prostředky byly získány nezákonnou cestou.

[2] Zadržené osoby se nepředávají, jsou-li státními občany smluvní strany, na jejímž státním území byly zadrženy.

[3] Osoby zadržené podle odstavce 1 se nepředávají, jestliže příslušné vyšetřovací orgány učiní pro neoprávněné překročení státních hranic nebo pro podezření ze spáchání dalších trestných činů jiné rozhodnutí. V tomto případě se použije ustanovení platné smluvní úpravy mezi smluvními stranami o vzájemné právní pomoci v trestních věcech.

[4] Hraničního zmocněnce druhé smluvní strany je nutno v každém případě ihned informovat o zadržení pro neoprávněné překročení státních hranic, i když nedojde k předání.

Článek 10

[1] Osoby, které byly zadrženy pro neúmyslné neoprávněné překročení státních hranic, se předají neprodleně hraničnímu zmocněnci smluvní strany,

z jejíhož státního území přišly. Pokud jde o předměty a platební prostředky, které osoby měly při zadržení u sebe, postupuje se obdobně podle článku 1.

(2) Jsou-li osoby uvedené v odstavci 1 státními občany smluvní strany, na jejímž státním území byly zadrženy, mohou příslušné orgány této smluvní strany rozhodnout v dohodě s příslušnými orgány druhé smluvní strany o neprodleném návratu těchto osob na státní území druhé smluvní strany.

(3) Jsou-li osoby uvedené v odstavci 1 podezřelé ze spáchání trestných činů na státním území smluvní strany, na kterém byly zadrženy, použije se obdobně ustanovení článku 9 odst. 3 a 4.

Článek 11

Hraniční zmocněnec jedné smluvní strany může odmítnout nebo odložit převzetí osob uvedených v článku 9 nebo 10, přičemž zároveň uvede důvody odmítnutí nebo odložení převzetí.

Článek 12

Zvířata nebo věci, které se ocitly na státním území druhé smluvní strany, mohou být vráceny se souhlasem hraničních zmocněnců.

Článek 13

(1) Hraniční zmocněnci společně prošetřují škody způsobené narušením pořádku na státních hranicích. Toto prošetřování zahrnuje shromažďování a zajišťování důkazů, jakož i jejich předání příslušným orgánům.

(2) Hraniční zmocněnci mohou objasnit škody nepatrného rozsahu spolu s původcem škody a poškozeným po jejich oboustranném souhlasu na místě. Tyto případy škod se nepředávají orgánům příslušným pro řešení náhrady škody, jestliže z protokolu pořízeného hraničními zmocněnci je zřejmé, že poškozený nemá žádné další požadavky.

(3) O způsobu náhrady škody se dohodnou hraniční zmocněnci nebo jiné příslušné orgány podle platných předpisů o platebním styku mezi smluvními stranami, pokud škoda nebyla nahrazena jiným způsobem.

(4) Rozhodnutí hraničních zmocněnců v případech uvedených v odstavci 2 nevylučují možnost uplatňovat nároky u soudu.

Článek 14

Prošetřování, která provádějí podle této Smlouvy hraniční zmocněnci, nemají charakter úkonů prováděných vyšetřovacími orgány.

Článek 15

Smluvní strany budou provádět hospodářské práce v blízkosti státních hranic tak, aby nebyly poškozovány zájmy druhé smluvní strany a aby byl brán zřetel na bezpečnost a pořádek na státních hranicích.

Článek 16

Při honech je zakázáno střílet přes státní hranice a pronásledovat zvěř na státním území druhé smluvní strany.

Článek 17

Rybolov v hraničních vodách je dovolen od běhu až po hraniční čáru, a to pouze od východu do západu slunce.

Článek 18

Hraniční zmocněnci smluvních stran se vzájemně informují o připravovaných slavnostech na státních hranicích a stanoví potřebná bezpečnostní opatření s tím související.

Článek 19

Provoz na hraničních přechodech a privilegovaná přímá železniční doprava, jakož i spolupráce příslušných orgánů obou smluvních stran při společných kontrolách osob překračujících státní hranice a nákladů přepravovaných přes státní hranice nejsou touto Smlouvou dotčeny.

Článek 20

(1) Silnice a cesty, po nichž probíhají státní hranice, popřípadě které vedou zcela nebo zčásti na státním území jedné smluvní strany a které jsou na základě místní situace používány občany obou smluvních stran, budou příslušné orgány smluvních stran udržovat tak, aby vyhovovaly potřebám dopravy.

(2) Příslušné orgány smluvních stran informují hlavní hraniční zmocněnce o plánovaných opatřeních k údržbě silnic a cest podle odstavce 1.

(3) Občané smluvních stran používající silnic a cest uvedených v odstavci 1 nepotřebují doklady, jichž je jinak třeba k překročení státních hranic a podléhají právním předpisům smluvní strany, jež jsou státními občany.

(4) Seznam silnic a cest uvedených v odstavci 1 schválí vlády smluvních stran.

ČÁST III

Překračování státních hranic

Článek 21

(1) Hlavní hraniční zmocněnci, jejich zástupci, jakož i hraniční zmocněnci, jejich zástupci a pomocníci mohou v souvislosti s plněním svých úkolů překračovat státní hranice na základě svých plných mocí.

(2) Experti, jejichž přítomnost je při plnění úkolů potřebná, překračují státní hranice pouze v přítomnosti jedné z osob uvedených v odstavci 1.

Článek 22

(1) Osoby uvedené v článku 21 jsou při přechodu státních hranic a během pobytu na státním území druhé smluvní strany pověřeny vykonáváním úkolů s plněním úkolů vyplývajících z této Smlouvy od celní prohlídky, jakož i od dovozních a vývozních omezení, od cla a jiných poplatků, pokud jde o jejich služební dokumenty, dopravní prostředky a jiné předměty určené pro jejich služební činnost a nezbytnou osobní potřebu.

dní, mohou být tyto předměty ponechány se souhlasem příslušných orgánů této smluvní strany na pracovišti.

(2) Příslušné orgány smluvních stran společně stanoví zásady pro osvobození od celních poplatků a omezení, která platí při překročení státních hranic pro osoby uvedené v článku 23 odst. 1.

(2) Osoby uvedené v článku 21 mohou za pobytu na státním území druhé smluvní strany nosit služební stejnokroj a služební zbraň. Při plnění úkolů na tomto státním území požívají práva osobní nedotknutelnosti; jejich dopravní prostředky a služební dokumenty jsou rovněž nedotknutelné. Druhá smluvní strana poskytne těmto osobám na jejich žádost potřebnou pomoc, zejména poskytnutím dopravních prostředků, ubytování a spojení s jejich vlastními orgány.

(2) Pro osoby uvedené v odstavci 1 neplatí omezení uvedená v článku 23 odst. 3 a 4.

Článek 23

(1) Osoby, které jsou na základě dohod příslušných orgánů smluvních stran pověřeny vyměřováním, vyznačováním a údržbou státních hranic, pracemi na dopravních nebo jiných technických zařízeních, pracemi na mostech, vodohospodářskými opatřeními, regulačními pracemi na hraničních vodách, vyměřovacími pracemi, údržbou a kontrolou veřejných zařízení a pracemi na překladových nádražích nebo jinými pracemi v blízkosti státních hranic na státním území druhé smluvní strany, musí mít hraniční průkaz.

Článek 25

(1) Příslušníci orgánů pasové a celní kontroly, zaměstnanci železničních správ a zaměstnanci dalších organizací, smluvních stran podléhajících se na kontrole, odbavování a zajišťování provozu na hraničních přechodech mohou překračovat státní hranice za účelem výkonu své funkce na základě hraničních průkazů.

Článek 26

Hlavní hraniční zmocněnci společně stanoví potřebná opatření, která musí příslušné orgány smluvních stran dodržovat při provádění hospodářsko-technických prací, které přetínají státní hranice. Za tím účelem jsou tyto orgány povinny včas seznámit hlavního hraničního zmocněnce s plánovanými opatřeními.

(2) Za účelem provádění prací uvedených v odstavci 1 je možno překračovat státní hranice i mimo hraniční přechody po dohodě s příslušným hraničním zmocněncem.

Článek 27

Hraniční zmocněnci smluvních stran jsou oprávněni povolit po vzájemné dohodě překročení státních hranic mimo hraniční přechody i v jiných jednotlivých případech.

(3) Hraniční průkaz opravňuje k provádění prací na státním území druhé smluvní strany až do hranice 5 km od státní hranice, pokud není stanoveno jinak.

Článek 28

Stanovení vzorů a vystavování hraničních průkazů se provádí podle vnitrostátních předpisů smluvních stran. Příslušné orgány smluvních stran si vzájemně vymění vzory hraničních průkazů.

ničních přechodech nebo na jiných k tomu účelu dohodnutých místech.

[4] Přivezené materiály, přístroje, nářadí, dopravní a spojovací prostředky, kterých je třeba k poskytnutí pomoci, jakož i předměty osobní potřeby osob uvedených v odstavci 2 jsou osvobozeny od cla. Přístroje, nářadí, dopravní a spojovací prostředky, jakož i nespotebované materiály se zase odvezou zpět.

[5] Ustanovení odstavců 2 až 4 se užije obdobně i pro provádění společných cvičení.

Článek 30

[1] Při živelních pohromách, haváriích a jiných nouzových situacích mohou osoby překračovat státní hranice na kterémkoli místě a v kteroukoli dobu, může li se tím odvrátit nebezpečí újmy na jejich zdraví nebo na zdraví jiných osob.

[2] Návrat osob uvedených v odstavci 1 zajišťují hraniční zmocněnci smluvních stran.

Článek 31

[1] Výlohy vzniklé poskytnutím pomoci v případech podle článků 29 a 30 hradí ta smluvní strana, která požádala o pomoc nebo jejímž státním občanům byla pomoc poskytnuta.

[2] K těmto výlohám patří zvláště náhrada škody při smrti nebo újmě na zdraví osoby poskytující pomoc, jakož i náhrada za ztrátu nebo poškození předmětů nebo nářadí.

[3] Nárok osob, které poskytly pomoc, na náhradu škody a její výše se stanoví podle právních předpisů smluvní strany, na jejímž státním území žijí.

[4] Výlohy a náhrady podle odstavců 1 až 3 budou zaplacený podle platných předpisů o platebním styku mezi smluvními stranami.

Článek 32

Osoby, které se zúčastňují v blízkosti státních hranic masových shromáždění nebo slavností pořádaných společně státními orgány nebo společenskými organizacemi obou smluvních stran, překra-

čují státní hranice podle zásad schválených před jejich konáním hlavními hraničními zmocněnci.

Č Á S T I V

Závěrečná ustanovení

Článek 33

[1] K provádění této Smlouvy sjednají příslušné ústřední orgány smluvních stran odpovídající dohody.

[2] Přílohy této Smlouvy mohou být měněny dohodou příslušných ústředních orgánů smluvních stran.

Článek 34

Tato Smlouva vyžaduje ratifikaci a vstoupí v platnost dnem výměny ratifikačních listin. Výměna ratifikačních listin se uskuteční v Praze.

Článek 35

Tato Smlouva se sjednává na dobu deseti let. Její platnost se prodlužuje vždy o pět let, pokud jí jedna ze smluvních stran nejpozději šest měsíců před uplynutím příslušné doby platnosti nevypoví.

Článek 36

Dnem, kdy vstoupí v platnost tato Smlouva, pozbývají platnosti:

1. Dohoda mezi vládou Československé republiky a vládou Německé demokratické republiky o hraničních zmocněncích ze dne 22. září 1956;
2. Úhlová mezi vládou Československé republiky a vládou Německé demokratické republiky o pomoci při živelních pohromách ze dne 6. října 1956 ve znění změn článku II provedených výměnou not ze dne 28. května 1963.

Tato Smlouva byla sepsána dne 8. září 1978 v Berlíně ve dvojím vyhotovení, každé v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Na důkaz toho zmocněnci tuto Smlouvu podepsali a opatřili ji svými pečeti.

Za

Československou socialistickou republiku:

Kropáček v. r.

Za

Německou demokratickou republiku:

Peter v. r.

Příloha 1 k vyhlášce č. 25/1978 Sb.

(strana 1)

(strana 2)

(strana 3)

Plná moc
č.(stejně znění
v jazyce německém)Vláda
Československé socialistické
republiky

jmenovala

{fotografie}

.....
služební hodnost, jméno, příjmení

hlavním hraničním zmocněncem

pro státní hranice mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou.

{razítko}

Jmenovaný je zmocněn vykonávat svou činnost podle Smlouvy mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou o spolupráci na společných státních hranicích a o vzájemné pomoci v hraničních otázkách od a má na základě této plné moci právo překračovat státní hranice mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou.

.....
podpis držitele

Praha, dne 19.....

Předseda vlády ČSSR

Příloha 2 k vyhlášce č. 25/1978 Sb.

{strana 1}

{strana 2}

{strana 3}

Plná moc
č.Ministr
Československé socialistické republiky(stejně znění
v jazyce německém)

j m e n o v a l

.....
služební hodnost, jméno, příjmení

{fotografie}

zastupcem hlavního hraničního zmocněnce

pro státní hranice mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou.

{razítko}

Jmenovaný je zplnomocněn vykonávat svou činnost podle Smlouvy mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou o spolupráci na společných státních hranicích a o vzájemné pomoci v hraničních otázkách od a má na základě této plné moci právo překračovat státní hranice mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou.

.....
podpis držitele

Praha, dne 19

Ministr

Příloha 3 k vyhlášce č. 25/1978 Sb.

(strana 1)

(strana 2)

(strana 3)

Plná moc
č.(stejně znění
v jazyce německém)Ministr
Československé socialistické republiky

j m e n o v a l

.....
služební hodnost, jméno, příjmení

hraničním zmocněncem

v prostoru státních hranic
mezi Československou socialistickou republikou a
Německou demokratickou republikou.

(fotografie)

Jmenovaný je zplnomocněn vykonávat svou činnost
podle Smlouvy mezi Československou socialistickou
republikou a Německou demokratickou republikou
o spolupráci na společných státních hranicích a
o vzájemné pomoci v hraničních otázkách od

{razítko}

..... a má na základě této plné moci
právo překračovat státní hranice mezi Českosloven-
skou socialistickou republikou a Německou demo-
kratickou republikou mezi hraničním znakem č.
a hraničním znakem č.
podpis držitele

Praha, dne 19

Ministr

Příloha 4 k vyhlášce č. 25/1978 Sb.

{strana 1}

{strana 2}

{strana 3}

Plná moc
č.(stejně znění
v jazyce německém)Hlavní hraniční zmocněnec
Československé socialistické republiky

j m e n o v a l

.....
služební hodnost, jméno, příjmení

zástupcem hraničního zmocněnce

v prostoru státních hranic
mezi Československou socialistickou republikou a
Německou demokratickou republikou.

{fotografie}

Jmenovaný je zplnomocněn vykonávat svou činnost
podle Smlouvy mezi Československou socialistickou
republikou a Německou demokratickou republikou
o spolupráci na společných státních hranicích a
o vzájemné pomoci v hraničních otázkách od

{razítko}

.....
..... a má na základě této plné moci
právo překračovat státní hranice mezi Českosloven-
skou socialistickou republikou a Německou demo-
kratickou republikou mezi hraničním znakem č.
a hraničním znakem č.
podpis držitele

Praha, dne 19

Hlavní hraniční zmocněnec

Příloha 5 k vyhlášce č. 25/1978 Sb.

{strana 1}

{strana 2}

{strana 3}

Plná moc
č.Hraniční zmocněnec
Československé socialistické republiky(stejně znění
v jazyce německém)

j m e n o v a l

.....
služební hodnost, jméno, příjmení

pomočníkem hraničního zmocněnce

v prostoru státních hranic
mezi Československou socialistickou republikou a
Německou demokratickou republikou.

{fotografie}

Jmenovaný je zplnomocněn vykonávat svou činnost
podle Smlouvy mezi Československou socialistickou
republikou a Německou demokratickou republikou
o spolupráci na společných státních hranicích a
o vzájemné pomoci v hraničních otázkách od
..... a má na základě této plné moci

{razítko}

právo překračovat státní hranice mezi Českosloven-
skou socialistickou republikou a Německou demo-
kratickou republikou mezi hraničním znakem č.
a hraničním znakem č.
podpis držitele

Praha, dne 19.....

Hraniční zmocněnec

26

V Y H L Á Š K A

ministra zahraničních věcí

ze dne 27. února 1978

O Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a spolkovou vládou Rakouské republiky o zřízení silničních přechodů na společných státních hranicích

Dne 22. listopadu 1977 byla ve Vídni podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a spolkovou vládou Rakouské republiky o zřízení silničních přechodů na společných stát-

ních hranicích. Dohoda vstoupila v platnost podle svého článku 5 dnem 21. ledna 1978.

České znění Dohody se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

D O H O D A

mezi vládou Československé socialistické republiky a spolkovou vládou Rakouské republiky o zřízení silničních přechodů na společných státních hranicích

Vláda Československé socialistické republiky a spolková vláda Rakouské republiky,

vedeny přáním dále rozvíjet vzájemné dobré sousedské vztahy na základě Závěrečného aktu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, a

rozšiřovat spolupráci v oblasti mezinárodní osobní a nákladní dálkové dopravy, jakož i cestovního ruchu,

dohodly se na tomto:

Č l á n e k 1

1. Na společných státních hranicích bude zřízen silniční přechod pro mezinárodní dálkovou dopravu osob s výjimkou autobusů a vozidel, která nejsou určena k dopravě osob, mezi československou obcí Hevlín a rakouským městem Laa an der Thaya u hraničního znaku IX/26.

2. Vláda Československé socialistické republiky vybuduje silnici II/415 od obce Hevlín ke společným státním hranicím. Spolková vláda Rakouské republiky upraví silnici B 6 v bezprostředním prostoru státních hranic.

Č l á n e k 2

1. Na společných státních hranicích bude zřízen silniční přechod pro mezinárodní osobní a nákladní dálkovou dopravu mezi československou obcí Studánky a rakouskou osadou Weigetschlag u hraničních znaků II/59 a II/60.

2. Vláda Československé socialistické republiky vybuduje silnici II/161 od obce Studánky ke společným státním hranicím. Spolková vláda Rakouské republiky upraví silnici B 128 u Weigetschlagu ke společným státním hranicím.

Č l á n e k 3

Smluvní strany se dohodly na skončení stavebních prací tak, aby bylo možno zahájit provoz na silničních přechodech, uvedených v článku 1 odst. 1 a článku 2 odst. 1, nejpozději do 31. prosince 1978.

Č l á n e k 4

Smluvní strany v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy zajistí nezbytné podmínky pro pohraniční odbavování ve lhůtě uvedené v článku 3.

Článek 5

Tato Dohoda vstoupí v platnost šedesátý den po podpisu.

Na důkaz toho podepsali zmocněnci tuto dohodu.

Dáno ve Vídni dne 22. listopadu 1977 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Československé socialistické republiky:
Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.

Za spolkovou vládu
Rakouské republiky:
Willibald Pahr v. r.

27

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 27. února 1978

**o Dohodě o kulturní spolupráci mezi Československou socialistickou republikou
a Panamskou republikou**

Dne 17. října 1977 byla v Panamě podepsána Dohoda o kulturní spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Panamskou republikou. Dohoda vstoupila v platnost podle svého článku 11 dnem 4. ledna 1978.

Slovenské znění Dohody se vyhláší současně.*)

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

*) Zde se uveřejňuje český překlad.

DOHODA

**o kulturní spolupráci mezi Československou socialistickou republikou
a Panamskou republikou**

Vláda Československé socialistické republiky
a vláda Panamské republiky
vedeny přáním rozvíjet spolupráci mezi oběma zeměmi v oblasti kultury,
se dohodly takto:

Článek 1

Smluvní strany budou podporovat spolupráci v oblasti kultury a školství.

Článek 2

Smluvní strany budou podporovat styky mezi vysokými školami a vědeckými institucemi obou zemí a za tím účelem napomáhat výměně vědců a učitelů k přednáškám, k studiím a k výzkumu z jejich oboru.

Článek 3

Smluvní strany budou poskytovat stipendia studentům, odborníkům, technikům, vědcům a uměl-

cům druhé země způsobem, který bude stanoven v prováděcích plánech k této dohodě.

Článek 4

Smluvní strany se zavazují, že budou zkoumat podmínky vzájemného uznávání platnosti ukončených studií, složených zkoušek a dosažených diplomů v příslušných školských zařízeních.

Článek 5

Smluvní strany budou podporovat spolupráci kulturních a školských institucí a organizací obou stran.

Článek 6

Smluvní strany budou podporovat

- a) pořádání výstav kulturního, technického a vědeckého charakteru
- b) pořádání divadelních a filmových festivalů a účast na mezinárodních filmových festivalech pořádaných smluvními stranami
- c) uvádění hudebních děl a filmových děl v rozhlase a televizi
- d) uvádění uměleckých, výchovných a dokumentárních filmů na komerčním i nekomerčním základě
- e) překládání děl literárních a vědeckých
- f) spolupráci a výměnu programů mezi rozhlasovými organizacemi smluvních stran.

Článek 7

Každá ze smluvních stran umožní v souladu se svými vnitrostátními předpisy dočasný vývoz nebo dovoz vědeckých a technických přístrojů, pedago-

gického materiálu, uměleckých děl, knih a dokumentů, které by mohly účinně přispět k rozvoji činností obsažených v této dohodě.

Článek 8

Smluvní strany budou v souladu se svými vnitrostátními předpisy podporovat dovoz knih, časopisů a jiných kulturních, vědeckých a technických publikací druhé strany.

Článek 9

Smluvní strany při provádění této dohody zajistí vzájemnou ochranu autorských práv podle svých vnitrostátních předpisů a v souladu s mezinárodními smlouvami, jimiž jsou obě strany vázány.

Článek 10

K provádění této dohody smluvní strany budou sjednávat na tříleté období plány kulturní spolupráce a finanční podmínky této spolupráce.

Článek 11

Tato dohoda vstoupí v platnost dnem, kdy si smluvní strany písemně oznámí, že byla schválena podle jejich vnitrostátních předpisů a zůstane v platnosti, pokud ji jedna ze smluvních stran nevyhoví se šestiměsíční výpovědní lhůtou.

Dáno v Panamě dne 17. října 1977 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce slovenském a španělském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Ing. Bohuslav Chňoupek
ministr zahraničních věcí

Za vládu

Panamské republiky:

N. G. Revilla
ministr zahraničních věcí

28

V Y H L Á Š K A

Jihomoravského krajského národního výboru v Brně

ze dne 22. dubna 1977,

kterou se pověřují vybrané národní výbory nižších stupňů výkonem vodohospodářské agendy

§ 1

Plenární zasedání Jihomoravského krajského národního výboru v Brně podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. j) zákona o národních výborech č. 69/1967 Sb., v úplném znění uveřejněném pod č. 28/1972 Sb., a podle § 3 odst. 2 zákona ČNR č. 130/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství pověřuje:

1. Výkonem vodohospodářské agendy v rozsahu § 3 odst. 2 písm. a)–f) zákona ČNR č. 130/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství tyto národní výbory:

v okrese Brno-venkov:

městské národní výbory Ivančice, Kuřim, Oslavany, Rosice, Šlapanice, Tišnov, Židlochovice, Zbýšov místní národní výbor Modřice

v okrese Gottwaldov:

městské národní výbory Brumov-Bylnice, Fryšták, Gottwaldov, Luhačovice, Napajedla, Otrokovice, Slavičín, Valašské Klobouky, Vizovice

v okrese Hodonín:

městské národní výbory Hodonín, Kyjov, Dubňany, Vracov, Bzenec, Strážnice, Velká nad Veličkou, Ždánice, Veselí n. Mor.

v okrese Třebíč:

městské národní výbory Třebíč, Moravské Budějovice, Náměšť n. Osl., Jemnice, Jaroměřice n. Rok.

v okrese Žďár n. Sáz.:

městské národní výbory Žďár n. Sáz., Velké Meziříčí, Velká Bíteš, Bystřice n. Pern., Nové Město na Moravě, místní národní výbory Bobrová, Dolní Loučky, Dolní Rožinka, Jímramov, Křižanov, Měřín, Nedvědice, Nové Veselí, Osová Bitýška, Radostín, Rovečné, Sněžné, Svatka, Velká Losenice.

2. Výkonem vodohospodářské agendy v rozsahu § 3 odst. 2 písm. a), c), d), e), f) zákona ČNR č. 130/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství tyto národní výbory:

v okrese Jihlava:

městské národní výbory Jihlava, Polná, Telč, Třešť

v okrese Znojmo:

městské národní výbory Znojmo, Moravský Krumlov, Miroslav, místní národní výbory Vranov n. Dyjí, Jevišovice, Hrušovany n. Jev.

3. Výkonem vodohospodářské agendy v rozsahu § 3 odst. 2 písm. a), c), d), f) zákona ČNR č. 130/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství tyto národní výbory:

v okrese Brno-město:

obvodní národní výbory I, II, III, IV, V

v okrese Blansko:

všechny městské národní výbory a místní národní výbory

v okrese Břeclav:

všechny městské národní výbory a místní národní výbory

v okrese Jihlava:

místní národní výbory Batelov, Brtnice, Dušejov, Kamenice u Jihlavy, Luka u Jihlavy, Nová Říše, Stonařov, Větrný Jeníkov, Dobronín, Dolní Cerekev, Mrákotín

v okrese Kroměříž:

městské národní výbory Kroměříž, Hulín, Holešov, Bystřice p. Host., Chropyně, Koryčany

v okrese Třebíč:

místní národní výbory Hrotovice, Jakubov, Mohejno, Okřížky, Police, Rokytnice n. R., Rouchovany, Rudíkov, Třebelovice, Vladislav, Želetava, Dukovány, Kněžice, Přibyslavice, Stařeč, Valeč

v okrese Uherské Hradiště:

městské národní výbory Bojkovice, Uherské Hradiště, Uherský Brod, Hlук, Uherský Ostroh, místní národní výbory Bánov, Boršice u Buchlovic, Dolní Němčí, Nivnice, Ostrožská Nová Ves, Polešovice, Strání, Vlčnov

v okrese Vyškov:

městské národní výbory Vyškov, Bučovice,
Slavkov, Rousínov, Ivanovice na Hané

Výkonem vodohospodářské agendy v rozsahu
§ 3 odst. 2 písm. a), c), d) zákona ČNR č. 130/
1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodář-
ství tyto národní výbory:

v okrese Prostějov:

podle písm. a) a d):
všechny městské a místní národní výbory,
podle písm. c):
městský národní výbor Prostějov.

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna
1978.

Tajemník:

JUDr. Pavlus v. r.

Předseda:

Vávra v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PŘÁVNÍCH PŘEDPISŮ**Federální ministerstvo dopravy**

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků železnic

1. výnos ze dne 4. ledna 1978 č. 25 660/1977-03 o odměňování technickohospodářských pracovníků podniku ČSD — Jídelní a lůžkové vozy.

Pro pracovníky, na které se vztahuje tento výnos, pozbývá platnosti výnos ze dne 18. března 1967 č. 11 609/67-21 o úpravě platových poměrů technickohospodářských pracovníků v organizacích v oboru působnosti ministerstva dopravy (Věstník ministerstva dopravy č. 7/1967; reg. v částce 16/1967 Sb.) ve znění výnosu ministerstva dopravy ze dne 30. května 1968 č. 15 963/1968-21 (Věstník ministerstva dopravy č. 11—12/1968; reg. v částce 30/1969 Sb.), výnosu ministerstva dopravy ze dne 10. července 1968 č. 22 485/1968-21 (Věstník ministerstva dopravy č. 15/1968; reg. v částce 30/1968 Sb.), výnosu ministerstva dopravy ze dne 28. března 1969 č. 32 742/1968-OP (Věstník ministerstva dopravy č. 9—10/1969; reg. v částce 30/1969 Sb.), výnosu federálního ministerstva dopravy ze dne 17. prosince 1971 č. 55 087/71-03 (Věstník dopravy č. 1/1972; reg. v částce 8/1972 Sb.);

2. výnos ze dne 4. ledna 1978 č. 25 661/1977-03 o odměňování obchodně provozních pracovníků podniku ČSD — Jídelní a lůžkové vozy.

Zrušuje se výnos federálního ministerstva dopravy ze dne 21. prosince 1971 čj. 50 590/1971-03 o úpravě platových poměrů obchodně provozních pracovníků v podniku ČSD — Jídelní a lůžkové vozy Praha (reg. v částce 5/1972 Sb.).

Uvedené výnosy nabývají účinnosti dnem 1. února 1978 a jsou uveřejněny ve Věstníku dopravy č. 3/1978.

Ministerstvo obchodu České socialistické republiky**1. vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a Českým výborem odborového svazu pracovníků obchodu výnos ze dne 5. srpna 1977, kterým se mění a doplňuje výnos ministerstva obchodu ČSR ze dne 31. března 1976 č. 5/1976 Věstníku MO ČSR o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích státního obchodu ve znění výnosu ministerstva obchodu ČSR č. 15/1976 Věstníku MO ČSR.**

Výnos nabývá účinnosti:

- a) v organizacích, ve kterých před tímto datem již nabyl účinnosti výnos č. 5/1976 Věstníku MO ČSR, dnem 1. října 1977,
- b) v ostatních organizacích dnem, který určí ministerstvo obchodu ČSR, a pokud jde o organizace řízené národními výbory, příslušný KNV.

Výnos byl uveřejněn pod č. 12 v částce č. 4/1977 Věstníku MO ČSR;

2. vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a Českým výborem odborového svazu pracovníků obchodu výnos ze dne 5. srpna 1977, kterým se mění a doplňuje výnos ministerstva obchodu ČSR č. 6/1976 Věstníku MO ČSR o odměňování obchodně provozních pracovníků v organizacích státního obchodu.

Výnos nabývá účinnosti:

- a) v organizacích, ve kterých před tímto datem již nabyl účinnosti výnos č. 6/1976 Věstníku MO ČSR, dnem 1. října 1977,
- b) v ostatních organizacích dnem, který určí ministerstvo obchodu ČSR, a pokud jde o organizace řízené národními výbory, příslušný KNV.

Výnos byl uveřejněn pod č. 13 v částce č. 4/1977 Věstníku MO ČSR;

- vydalo v dohodě s Českým výborem odborového svazu pracovníků obchodu k zajištění jednotného postupu organizací státního obchodu při aplikaci mzdových forem v souvislosti se zavedením racionalizace práce a mzdových soustav na základě usnesení vlády ČSR č. 193 ze dne 4. 7. 1974 a k vyjádření specifických podmínek obchodu ve mzdových formách **závazné pokyny** ze dne 5. srpna 1977, **kterými se mění a doplňují závazné pokyny** ministerstva obchodu ČSR ze dne 31. března 1976 č. 11/1976 Věstníku MO ČSR **k zajištění jednotného postupu organizací státního obchodu při aplikaci mzdových forem v souvislosti se zavedením racionalizace práce a mzdových soustav.**

Závazné pokyny nabývají účinnosti:

- v organizacích, ve kterých před tímto datem již nabyly účinností závazné pokyny č. 11/1976 Věstníku MO ČSR, dnem 1. října 1977,
- v ostatních organizacích dnem, který určí ministerstvo obchodu ČSR, a pokud jde o organizace řízené národními výbory, příslušný KNV.

Závazné pokyny byly uveřejněny pod č. 14 v částce č. 4/1977 Věstníku MO ČSR;

- vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a Českým výborem odborového svazu pracovníků obchodu **výnos** ze dne 29. srpna 1977, **kterým se mění a doplňuje výnos** ministerstva obchodu ČSR ze dne 31. března 1976 č. 5/1976 Věstníku MO ČSR **o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích státního obchodu** ve znění pozdějších předpisů.

Výnos nabývá účinnosti:

- v organizacích, ve kterých před tímto datem již nabyly účinností výnos č. 5/1976 Věstníku MO ČSR ve znění pozdějších předpisů, dnem 1. prosince 1977,
- v ostatních organizacích dnem, který určí ministerstvo obchodu ČSR a pokud jde o organizace řízené národními výbory, příslušný KNV.

Výnos byl uveřejněn pod č. 16 v částce č. 4/1977 Věstníku MO ČSR.

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a Českým výborem odborového svazu pracovníků zdravotnictví:

- výnos** ze dne 28. srpna 1975, čj. E/PM-600-27.6.1975, **o úpravě platových poměrů technickohospodářských a provozních pracovníků středních zdravotnických škol a domovů mládeže v oboru působnosti ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky**, který stanoví, že se s účinností od 1. září 1975 řídí platové poměry uvedených pracovníků ve středních zdravotnických školách a v domovech mládeže v oboru působnosti ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky výnosem ministerstva školství ze dne 29. února 1968, čj. 9000/68 VI/3, o úpravě platových poměrů provozních a technickohospodářských pracovníků na školách v oboru působnosti ministerstva školství, ve znění předpisů jej doplňujících a měnících;
- výnos** ze dne 26. ledna 1977, čj. E/PM-600-10.8.1976, **o odměňování pracovníků stravovacích a ubytovacích provozů lázeňských organizací v působnosti ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky**. Odměňování pracovníků těchto provozů se řídí výnosem ministerstva obchodu České socialistické republiky ze dne 31. března 1976, č. 6, o odměňování obchodně provozních pracovníků v organizacích státního obchodu (reg. v částce 9/1977 Sb.). Výnos nabývá účinnosti v organizacích dnem, který určí ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky;
- výnos** ze dne 29. července 1977, čj. E/PM-600-8.6.1977, **kterým se mění a doplňuje výnos** ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky ze dne 17. září 1973, čj. E/PM-600-2.5.1973, **o odměňování technickohospodářských pracovníků v hospodářských organizacích v působnosti ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky** (reg. v částce 33/1973 Sb.);

Výnos nabyly účinnosti dnem 1. července 1977;

- výnos** ze dne 17. května 1977, čj. E/PM-600-6.5.1977, **kterým se mění výnos** ze dne 30. června

1971, čj. KP/3-600-28.8.1971, **o úpravě platových poměrů zdravotnických pracovníků ve znění předpisů jej měnících a doplňujících** (reg. v částce 27/1971 Sb.).

Tímto výnosem se doplňuje katalog funkcí zdravotnických pracovníků o funkce vědeckých a výzkumných pracovníků.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. června 1977;

5. výnos ze dne 17. října 1977, čj. E/PM-600-3.10.1977, **o odměňování provozních pracovníků ve stravovacích provozech zdravotnických zařízení, v prodejnách léčivých rostlin a v prodejnách zdravotnických potřeb.**

Odměňování těchto pracovníků se řídí výnosem ministerstva obchodu České socialistické republiky ze dne 31. března 1976, č. 6, o odměňování obchodně provozních pracovníků v organizacích státního obchodu (reg. v částce 9/1977 Sb.).

Výnos nabývá účinnosti dnem, který určí ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky, v organizacích řízených národními výbory příslušný krajský národní výbor nebo Národní výbor hl. m. Prahy;

6. výnos ze dne 30. listopadu 1977, čj. E/PM-600-27.10.1977, **o úpravě platových poměrů řidičů a závozníků ve zdravotnických zařízeních a zdravotnických vzdělávacích zařízeních.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1978.

Do uvedených předpisů lze nahlédnout ve všech okresních a krajských ústavech národního zdraví, v odborech zdravotnictví krajských národních výborů v České socialistické republice, v odboru zdravotnictví Národního výboru hl. m. Prahy a na ministerstvu zdravotnictví České socialistické republiky.

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky

vydalo podle § 85 odst. 3 a § 95 zákoníku práce v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a Českým výborem odborového svazu pracovníků zdravotnictví **výnos** ze dne 30. listopadu 1977, čj. E/PM-610.2-27.10.1977, **o určení pracovní doby řidičů silničních motorových vozidel v rozpočtových organizacích v oboru působnosti ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1978.

Do uvedeného výnosu lze nahlédnout ve všech okresních a krajských ústavech národního zdraví, v odborech zdravotnictví krajských národních výborů v České socialistické republice, v odboru zdravotnictví Národního výboru hl. m. Prahy a na ministerstvu zdravotnictví České socialistické republiky.

OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 17. prosince 1977 byla v Pekingu podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Čínské lidové republiky o výměně zboží a platech v roce 1978. Dohoda vstoupila na základě svého článku 7 v platnost dnem 1. ledna 1978 a bude platit do 31. prosince 1978.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 20. května 1977 byla v Praze podepsána Dohoda o vědeckotechnické spolupráci, specializaci a kooperaci výroby výrobků a agregátů lékařské rentgenové techniky. Dohoda vstoupila podle svého článku VI v platnost dnem podpisu.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 20. ledna 1978 byl v Praze podepsán protokol k Dohodě o hospodářské spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Kyperské republiky ze dne 24. června 1976. Na základě svého článku 4 Protokol vstoupil v platnost dnem podpisu.